मृदुः करतलगतमप्यर्थं रक्षितुमक्षमः । स कथं पृथिवीं शास्ति । राज्यं वा तत् तस्य किं । त्वं च कूपमण्डूकः । तेन तदाश्रयमुपदिशसि ।

शृणु । सेवितव्यो महावृक्षः फलछायासमन्वितः ।
यदि दैवात् फलं नास्ति छाया केन निवार्यते ॥ १० ॥

5 अन्यच्च । हीनसेवा न कर्तव्या कर्तव्यो महदाश्रयः ।
अजा सिंहप्रसादेन वने चरति निर्भयं ॥ ११ ॥

अपरं च । महान् अप्यल्पतां याति निर्गुणे गुणविस्तरः ।
आधाराधेयभावेन गजेन्द्र इव दर्पणे ॥ १२ ॥

विशेषतश्च । व्यपदेशेन सिद्धिः स्यादतिशक्ते नराधिपे ।
10 शशिनो व्यपदेशेन शशकाः सुखमासते ॥ १३ ॥

Fab. IV. मयोक्तं कथमेतत् । पक्षिणः कथयन्ति । कदाचिद्वर्षास्वपि वृष्टिरभावात् तृषार्त्तो गजयूथो यूथपतिमाह । नाथ को ह्युपायोऽस्माकं जीवनाय । अस्त्यत्र क्षुद्रजन्तूनां निमज्जनस्थानं वयं च निमज्जनाभावादन्धा इव बभ्रामः । किं कुर्मः । ततो हस्तिराजो नातिदूरं गत्वा निर्मलं ह्रदं तेषां दर्शितवान् ।
15 ततस्तत्तीरावस्थिताः शशका हस्तिपदाहतिभिर्बहवश्चूर्णिताः । अनन्तरं शिलीमुखो नाम शशकः सर्वान् आहूय विचारयामास । अनेन गजयूथेन पिपासाकुलितेन प्रत्यहमेवात्रागन्तव्यं ततो विनष्टमस्मत्कुलं । अथ विजयो नाम वृद्धशशकोऽवदत् । मा विषीदत मयात्र प्रतीकारः कर्तव्यः । इत्यसौ प्रतिज्ञाय चलितः । गहृता च तेनालोचितं कथं मया गजयूथनि-
20 कटे स्थित्वा वक्तव्यं ।

यतः । स्पृशन्नपि गजो हन्ति जिघ्रन्नपि भुजंगमः ।
पालयन्नपि भूपालः प्रहसन्नपि दुर्जनः ॥ १४ ॥